

knuse de Dyr, som ligge der, og som skulle være til Føde for Fiskene, og alt andet Deslige. Det vilde Raadene gjøre lige godt, enten de have en Måstetørrelse af 20 eller 24 Vnier, det gjør ingen Forskjel. Nei, der har heftet nogen Uvisshed der, men jeg haaber, at det nu vil lykkes at komme til en saadan, om jeg maatte sige, Mellemvei, at man kan faae Fredning forsøgt paa en saadan Maade, at den kan vise sig virksom, om den overhovedet har nogen Virkning, man kan jo indhøste Erfaringer i saa Henseende, og paa den anden Side ikke hindre Fiskerne i nogen væsentlig Grad i deres Erhverv i at sørge for deres og deres Familiers Underhold, et Erhverv, som hører til de allerbedstvaldige, der findes; det er ikke mægtigt at være Fisker, det gjælder mange Gange at vove Livet og særdes paa Søen ved Natte-tid i daarligt Veir. Efter disse almindelige Bemærkninger har jeg et Par Ord at sige med Hensyn til de enkelte Paragrafer. Jeg skal først omtale Lovforslagets §§ 47 og 48, sammenholdte med § 51. § 51 gaar jo bl. A. ud paa at forbyde Fangsten af Lax i Tiden fra 15de November til 15de Januar, hvilket Udvalget har foreslaaet rettet fra 1ste December til 1ste Februar. Men jeg har modtaget for kort Tid siden, efter at Udvalget havde endt sit Arbejde, en Skrivelse fra Formanden for Fiskeriforeningen i Randers, en Fiskeriforening, om hvilken jeg udtrykkelig fremhæver — jeg tror ikke at feile deri — at den i sine Love har en Udtalelse om, at den ønsker Bestyttelse i visse Retninger, hvorefter netop denne Tid fra 1ste December til 1ste Februar er den allerbedste Fiske-tid med Hensyn til Laxefiskeriet i Randers Fjord, og at man ved at tage den Tid bort vilde omtrent om ikke fuldstændigt hindre Laxefiskeriet i Randers Fjord, saa dog ramme det paa den allerføleligste Maade, saa at den væsentligste Del af dette Fiskeri i Randers Fjord vilde falde bort og blive umuliggjort. Jeg har ikke vidst dette tidligere, jeg tør forudsætte, at den meget ærede Indenrigsminister muligvis heller ikke har vidst det. Dertil kommer endnu det Spørgsmaal, som ogsaa berøres i denne Skrivelse, og som jeg senere har undersøgt i en Afhandling, som jeg skal nævne, og som den meget ærede Indenrigsminister maaske allerede kjender, nemlig en Afhandling angaaende Laxens Naturhistorie af Dr. Lütken til Bøh. der findes i „Nordist Aarskrift for Fiskeri“, udgivet af A. W. Fiedler, Birkedommer og Fiskerikon-sulent, og A. W. Bjungman, Dr. phil., 2den Aargang 1884, 1ste Hefte. Der er senere, navnlig fra tysk Side, fremkommet yderligere Oplysninger om

Laxens endnu langtfra opklarede Naturhistorie; men jeg tror dog, at den ærede Indenrigsminister i den Afhandling af Dr. Lütken vil finde et meget væsentligt Bidrag til Belysning af denne Side af Sagen. Man vil bl. A. ogsaa finde denne mærkværdige Forskjel imellem de saakaldte Vinterlax og Gydelax, af hvilke Vinterlaxen vel gaar op i de første Raade, men uden at hngle i disse, medens Gydelaxen derimod gaar op i dem henimod den Tid, de skulle gyde. Denne Sidste er ikke meget værd, medens den Første, Vinterlaxen, er den, som har det røde Kjød, vi saa godt kjende. Af Efterretninger fra Randers, som den ærede Minister vil kunne forfølge langt tilbage, ligesom ogsaa af Fiskerikommissionens Betænkning og af et Bærf, som jeg beklager, at den ærede Minister ikke har ladet optrykke tilligemed det Andet, han har ladet optrykke ved denne Leilighed, nemlig Fiskerikommissionens trykte Protokol — denne blev nemlig oprindelig kun trykt i 14—16 Exemplarer, saa at det er en meget stor Sjældenhed at komme over dette Bærf, medens den dog efter min Mening indeholder særdeles værdifulde Ting — af disse Kilder, siger jeg, vil den ærede Indenrigsminister kunne erfare, naar han søger efter, at den Lax, som gaar op i Randers Fjord, altid er den saakaldte Vinterlax, som hverken har Rogn eller Mælke i sig, og som efter den almindelige Antagelse derovre, der ogsaa stemmer med de videnskabelige Forskninger andre Steder, overhovedet ikke kan antages at hngle i Randers Fjord eller i Gudenaen, som falder ud i Randers Fjord, eller i andre tilstødende Aaer. Det bliver altsaa et Spørgsmaal, hvorvidt der overhovedet er nogen særlig Anledning til at frede denne Lax, som gaar op i Randers Fjord og Gudenaen. Længere end til Fri-senvold Fiskegaard kan den jo ikke komme, i det Mindste ikke uden om Vinteren, hvor Overbømmelser ved store Isbrud kunne gjøre det muligt for Laxen at slippe forbi Fiskegaarden. Jeg skal altsaa opfordre den ærede Minister til mellem 2den og 3die Behandling at undersøge dette Spørgsmaal, da det naturligvis ikke har været hans Mening at ramme Laxefiskeriet i Randers Fjord og allermindst paa en saadan Maade, at dette Fiskeri maa siges hovedsagelig ikke mere at kunne finde Sted. Jeg antager imidlertid, som sagt, at det er Forhold, som den ærede Minister ikke har været fuldstændig bekendt med tidligere, og jeg tilstaar ogsaa, at, uagtet jeg har beskæftiget mig en Del med Randers Fjord, som den ærede Minister jo saa godt veed, har jeg heller ikke været tilstrækkelig orienteret i disse For-